

Sygn. akt: I 1 C 662/19 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Izabela Pisarska

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2019 r. w Gdyni

sprawy z powództwa U. 3 N. (...) z siedzibą w W.

przeciwko E. G.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej E. G. na rzecz powoda U. 3 N. (...) z siedzibą w W. kwotę 1948, 06 zł (jeden tysiąc dziewięćset czterdzieści osiem 06/100 złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22.10.2018r. do dnia zapłaty;

II zasądzoną w p-kcie I kwotę rozkłada na 9 rat po 200 zł i ostatnią w wysokości 148, 06 zł, płatnych do 27 dnia każdego miesiąca, poczynając od uprawomocnienia się wyroku, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat;

III nie obciąża pozwanej E. G. kosztami procesu, wynoszącymi 947 zł, w tym 900,00 tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

ZARZĄDZENIE

1.Odnotować w rep. C

2.Przedłożyć z wpływem lub za 25 dni.

UZASADNIENIE

Powód, U. 3 N. (...) z siedzibą w W., wniósł o zasądzenie od pozwanego, E. G., kwoty 1948, 06 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwana i (...) zoo w W. w dniu 16 marca 2016 r. zawarły umowę pożyczki nr (...) na kwotę 1500 zł.

Z tego nic pozwana nie spłaciła w terminie wg treści umowy, zostało do spłaty 1500 zł kapitału, 312, 71 zł prowizji oraz 135, 35 zł skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie.

Nadto powód wskazał, że w dniu 27 .12. 2017 r.zawarł umowę cesji w/w długu na swoją rzecz i wezwał pozwanego do zapłaty w/w długu- bezskutecznie. Powód wyjaśnił, że według stanu na dzień wniesienia pozwu do uregulowania całości zobowiązania pozostaje łączna kwota 1948, 06 zł.

(pozew – k. 2-5v)

Nakazem zapłaty z dnia 30.10.2018r Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie, do którego wniesiono w/w sprawę orzekł zgodnie z żądaniem pozwu

(nakaz zapłaty w sprawie VI Nc-e (...), k. 6)

Na skutek wniesionego sprzeciwu następnie postanowieniem z dnia 28.1.2019r przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni.

(postanowienie – k. 15)

Po wpłynięciu sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni powód, U. 3 N. (...) siedzibą w W., usunął braki formalne pozwu i wniósł o zasądzenie od pozwanego, E. G., kwoty 1948, 06 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwana i (...) zoo w W. w dniu 16 marca 2016 r. zawarły umowę pożyczki nr (...) na kwotę 1500 zł.

Z tego nic pozwana nie spłaciła w terminie wg treści umowy, zostało do spłaty 1500 zł kapitału, 312, 71 zł prowizji oraz 135, 35 zł skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie.

Nadto powód wskazał, że w dniu 27.12.2017 r. zawarł umowę cesji w/w długu na swoją rzecz i wezwał pozwanego do zapłaty w/w długu- bezskutecznie. Powód wyjaśnił, że według stanu na dzień wniesienia pozwu do uregulowania całości zobowiązania pozostaje łączna kwota 1948, 06 zł.

(pismo procesowe powoda – k 21-22.)

Pismem z dnia 6.6.2019r i do protokołu w dniu 7.6.2019r pozwana E. G. wniosła o rozłożenie na raty dochodzonej należności ze względu na sytuację majątkową

(pismo pozwanej, k. 73, protok ół ,k. 93)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 marca 2016r. pomiędzy (...) zoo z siedzibą w W. (pożyczkodawcą) a E. G. (pożyczkobiorcą) doszło do zawarcia umowy pożyczki nr (...) na kwotę 1500 zł.

Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty zobowiązania w łącznej wysokości 1875 zł, na którą składają się: kwota pożyczki netto – 1500,00 zł, odsetki umowne – 10% w stosunku rocznym, całkowity koszt- 375,00 zł. W treści umowy pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki w 30 dni tj. do 16.4.2016r.

dow ód: umowa pożyczki – k. 56-3558, przyznanie pozwanej, k. 92-93- na nośniku

E. G. nie spłaciła pożyczki.

dow ód: przyznanie pozwanej, k. 92-93- na nośniku.

Pismem z dnia 16 maja 2016 r. (...) zoo w W. wezwał E. G. do zapłaty w terminie 3 dni kwoty 1825 zł z tytułu umowy pożyczki nr (...) pod rygorem skierowania do windykacji. Bezskutecznie

okoliczno ść bezsporna, a nadto przesądowe wezwanie do zapłaty – k. 55, przyznanie pozwanej, k. 92-3- na nośniku

U. 3 N. (...) z siedzibą w W. zawarł w dniu 27.12.2017r umowę cesji wierzytelności – w tym wobec E. G.-, a nadto sporządził w dniu 28.6.2018r zawiadomienie o cesji wierzytelności adresowane do E. G., wskazując saldo zadłużenia w wysokości 1909, 47 zł

okoliczno ść bezsporna, nadto zawiadomienie, k. 49, umowa cesji, k.35-36v, załącznik do umowy cesji, k. 28,29

U. 3 N. (...) z siedzibą w W. sporządził wyciąg z ksiąg funduszu adresowany do E. G., w treści którego wskazał na wiarytelność przysługującą mu na podstawie umowy cesji wiarytelności z dnia 27.12.2017r nabytej od (...) zoo w W. w stosunku do niego w kwocie łącznie 1948, 06 zł na dzień 17.10.2018r.

okoliczno ść bezsporna, a nadto wyciąg– k. 24.

E. G. pracuje na umowę o pracę, i zarabia o k. 2717 , 09 zł bez możliwości dodatkowego zatrudnienia. Małżonek tez pracuje i zarabia ok. 3915, 11 zł na umowie o pracę i na zlecenie. Mają na utrzymaniu nieletnia córkę. Stałe wydatki miesięcznie wynoszą :

- czynsz- ok.600 zł / w sezonie grzewczym o 100 zł więcej/,

- raty kredytów- 1700 zł,

- energia elektryczna- 244, 74 zł,

- bilety miesięczne- 230 zł,

- TV i media- 147,13 zł,

- leki stale przyjmowane-288 zł

dow ód : oświadczenie, k. 74-75v, informacja o wynagrodzeniu, k. 86, przelew, k.87-88, , harmonogram spłaty kredytu, k. 76-85, faktura za energie el.,k. 89, faktura za media ,k. 90, wyjaśnienia informacyjne ;pozwaney, k. 92-3, - na nośniku, akta spraw: tut. Sądu i 1 C: (...), /19, (...), 825/19, 984/19

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności. Nie wymagają również dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości / art. 229 kpc/.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie niesporne jest, bo przyznane przez pozwaną , że strony łączyła umowa pożyczki , która została podpisana przez pozwanego i której oryginał został dołączony do pozwu, a wiarytelności ta została nabyta przez powoda w drodze umowy cesji wiarytelności. Przepisy kodeksu cywilnego w :art. 509.:" § 1. Wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wiarytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.", art. 511.:" Jeżeli wiarytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wiarytelności powinien być również pismem stwierdzony.", art. 516.:" Zbywca wiarytelności ponosi względem nabywcy odpowiedzialność za to, że wiarytelność mu przysługuje." regulują prawa i obowiązki stron umowy cesji oraz wierzyciela i dłużnika. Każdy, kto powołuje się na fakt nabycia długu winien wykazać dokumentem ten fakt.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że powód wykazał zasadność i wysokość swojego żądania przy całkowitej aprobacie tego przez pozwanego zarówno co do zasady, wysokości, jak i okoliczności wskazanych w uzasadnieniu pozwu.

Art. 720 k.c stanowi, że :". przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość

pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zatem z istoty umowy pożyczki wynika obowiązek jej zwrotu, choć to od stron zależy, w jaki sposób zwrot jej nastąpi./

Była to umowa wzajemna ./ por. § 2.art 487 kc :” Umowa jest wzajemna, gdy obie strony zobowiązują się w taki sposób, że świadczenie jednej z nich ma być odpowiednikiem świadczenia drugiej.”/.

Mając na uwadze powyższe Sąd w pkt I wyroku na podstawie art. 720 kc i 487 par 2 kc orzekł jak w p-ktcie I wyroku – zgodnie z żądanie pozwu.

Sąd przychylił się do wniosku pozwanej o rozłożenie na raty zasądzonej kwoty, wobec treści **art. 320. Kpc** :” W szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.”. Przepis zawiera szczególną zasadę wyrokowania, określaną jako "moratorium sędziego"; obok charakteru procesowego ma on także cechy normy materialnoprawnej (m.in. K. P., M. P.). Podstawą zastosowania przepisu jest wyłącznie uznanie sądu, że zachodzą szczególnie uzasadnione wypadki. Ustanowiona w art. 320 k.p.c. norma ma charakter wyjątkowy i może być tym zastosowana jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Wynika to z faktu, iż dopuszcza ona znaczną ingerencję Sądu w stosunek cywilnoprawny stron procesu. W piśmiennictwie wyrażono przy tym pogląd, uznający wymienioną przesłankę za spełnioną jedynie wtedy, gdy w chwili wyrokowania są podstawy do przyjęcia, że ze względu na sytuację majątkową i rodzinną dłużnika oraz szczególnie charakter sprawy, wyrok zasądający całe świadczenie stanowiłby tytuł egzekucyjny bez szans na realizację. Prowadzenie egzekucji w tym zakresie narażałoby tylko wierzyciela na nieefektywne wydatki egzekucyjne, a dłużnika i osoby pozostające na jego utrzymaniu na utratę podstaw egzystencji (uchwała SN z dnia 15 grudnia 2006 r., sygn. III CZP 126/06, Biul. SN 2006/12/9), Sąd doszedł do przekonania , że problemy finansowe pozwanego są przejściowe i stanowią szczególną sytuację, w jakiej się znalazł w rozumieniu art. 320 kpc i w związku z tym rozłożył zasądzoną należność miesięczne raty: 9 rat po 200 zł i ostatnią ratę – 148, 06 zł .

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 481.kc § 1.:” Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.”

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt III wyroku na podstawie art. 98 i 102 k.p.c. i § 6 pkt 2 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, ale przy uwzględnieniu szczególnych okoliczności wymienionych przy analizie zastosowania art. 320 kpc. Z uwagi na to, Sąd wyroku nie obciążył go powstałymi kosztami procesu w kwocie 947,00 zł. Na tę kwotę składa się kwota 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego oraz kwota 30 zł opłaty od pozwu.